

प्रसावः

प्रहरः

प्रहस

स्वल्पपत्रतुलसी । जम्बीरभेदः । इति केचित् ॥
जम्बीरसामान्यम् । इति केचित् । इति तट्टो-
कायां भरतः ॥
प्रस्थानं, क्लौ, (प्र + स्था + ल्युट् ।) विजयीगोषोः
प्रयाणम् । इत्यमरः । २ । ८ । ६५ ॥ (यथा,
देवीभागवते । ५ । ४ । १२ ।
सेनाभियोगं प्रस्थानं बलसंख्या यथार्थतः ।
धीराणाञ्च परिज्ञानं कृत्वा यान्तु त्वरान्वितः ॥)
गमनमात्रम् । यथा, पदाङ्कदूते ।
“प्रस्थानन्ते कुलिशकलनाविधितं पण्डिताग्रैः”)
प्रस्थानविघ्नः, पुं, (प्रस्थानस्य विघ्नः ।) गमन-
व्याघातः । यथा । यः पुनर्विवाहावसरे
मङ्गलवति वासरे प्रतिष्ठमानस्य तत्रस्थानीप-
यिकं कर्म प्रागङ्गीकृत्य तदानीं न करिष्या-
मीति प्रस्थानविघ्नमाचरति तदसौ द्विगुणां
धृतिं दाप्यः । इति मिताचरा ॥
प्रस्थापितः, त्रि, (प्र + स्था + णिच् + क्तः ।)
प्रेषितः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रकर्षेण स्थापितश्च ॥
प्रस्थिका, स्त्री, (प्रस्थस्तदाकारोऽस्यस्या इति ।
प्रस्थ + ठन् ।) अम्बुष्ठा । इति भावप्रकाशः ॥
प्रस्फुटः, त्रि, (प्रस्फुटति विकशतीति । प्र +
स्फुट् + क्तः ।) प्रफुल्लः । इति शब्दरत्नावली ॥
(सुस्पष्टः । यथा, मार्कण्डेये । २७ । २१ ।
“निष्कृष्य शासनं तस्मादृष्टे प्रस्फुटाचरम्”)
प्रस्फोटनं, क्लौ, (प्रस्फोत्यतेनेनेति । प्र + स्फुट् +
णिच् + कर्णे ल्युट् ।) सूर्पम् । इत्यमरः ।
२ । ८ । २६ ॥ (प्र + स्फुट् । भावे ल्युट् ।)
ताडनम् । विकाशनम् । इति मेदिनी । ने,
१८२ ॥ पवनम् । तुषादिशोधनम् । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । ८३ ॥
प्रसवणं, क्लौ, (प्रसवति जलमस्मादस्मिन्निति वा ।
प्र + सु + श्रपादाने अधिकरणे वा ल्युट् । यत्र
स्थाने सुत्वा जलं गलति तत् । इति भरतः ॥
अविच्छेदेन स्रवज्जलं यत्र स्थाने पतति यत्र
निपत्य च बहु लोभवति तत् । इति स्वाम्या-
दयः ॥ गिरिरूपरि निर्भरादिप्रभवजलसंघातः
इति साङ्गः ॥ (यथा, हरिवंशे । ८ । ५४ । ११ ।
“पुष्पं तीर्थवरं दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतः ।
प्रभावश्च सरस्वत्याः प्रचप्रसवणं बलः ॥”)
अजस्रं मन्दवेगेन स्रवज्जलम् । इति कोकटः ॥
तत्पथ्यायः । उक्तः २ । इत्यमरः । २ । १ । ५ ॥
जलप्रसावः ३ । यथा, मनुः । ४ । २०३ ।
“स्नानं समाचरेन्नित्यं गतं प्रसवणेषु च ॥”)
अस्य गुणाः । प्रसवणजलं स्वच्छं लघु मधुरं
रोचनञ्च दीपनकृत् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥
(प्र + सु + भावे ल्युट् ।) प्रकर्षेण चरणम् ॥
प्रसवणः, पुं, (प्रसवति जलमस्मादिति । प्र + सु +
श्रपादाने ल्युट् ।) माल्यवत्यवतः । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । ८५ ॥ खेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
प्रसावः, पुं, (प्रसूयते इति । प्र + सु + पितृस्तु-
सुवः ।) ३ । ३ । २७ । इति घञ् ।) मूलम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥ गोप्रसवमाहात्म्यं

यथा, वराहपुराणे ।
“प्रसावेण तु यः स्नायात् रोहिण्यां मानवो
हिजः ।।
सर्वपापकृतान्दोषान् दहत्याशु न संशयः ॥”
(गुणादयोऽस्य मूलशब्दे ज्ञातव्याः ॥)
प्रस्थानः, पुं, उच्चैःशब्दः । प्रपूर्वस्वनधातोर्घञ्-
प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
प्रसेदः, पुं, (प्र + खिद घञ् च्युतौ + घङ् ।) अति-
शयघर्षः । (यथा, मार्कण्डेये । १२४ । १३ ।
“नरेन्द्रपुत्रा प्रसेदजलक्लिन्नाननाः समम् ॥”)
तस्यौषधं यथा,—
“चन्दनं कुङ्कुमं मांसी कर्पूरो जातिपत्रिका ।
जातीककोलपुगानां लवङ्गस्य फलानि च ॥
अगुरुशौरकाश्मर्यः कुष्ठं तगरनालिका ।
गोरोचना प्रियङ्गुश्च चोलं मदनकं नखम् ॥
सरलः सप्तपर्णश्च लाक्षा चामलकी तथा ।
कर्करकः पद्मकक्ष पतैस्तैलं प्रसाधितम् ॥
प्रसेदमलदौर्गन्ध्यकण्डूकुष्ठहरं परम् ।
पुमान् युवा स्यात् शुक्राढ्यः स्त्रीणाञ्चात्यन्त-
वल्गवः ॥
स्त्रीशतं गच्छते रुद्र ! बन्ध्यापि लभते सुतम् ॥”
इति गारुड १८८ अध्यायः ॥
(विषयोऽस्य यथा,—
“स्त्रीमित्यं मधुरास्वता च जडता निद्रा च
तन्द्रा भृशं
गात्राणां गुरुताऽरुचिर्विरमता रोमोद्गमः
शीतता ।
प्रसेदः श्रुतिबाधनञ्च कुरुते नेत्रे च पाण्डुच्छति-
विष्टब्दामलवृत्तिका च वमनं श्लेष्मज्वरवैविदुः”
इति हारिते चिकित्सितस्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥)
प्रहतं, त्रि, (प्रहन्यते स्मिति । प्र + हन् + क्तः ।)
विततम् । क्षुब्धम् । इति शब्दरत्नावली ॥ प्रक-
र्षेण हिंसितम् । (यथा, महाभारते । ८ । ३० । ६ ।
“प्रहतरथनराश्वकुञ्जरं
प्रतिभयदर्शनमुत्पन्नव्रणम् ।
तदहितहतमावौ बलं
पिष्टपतिराद्रुमिव प्रजाक्षय ॥”)
प्रकर्षेण गतञ्च ॥ (विताडितम् । यथा, भाग-
वते । १० । ७२ । ३८ ।
“इत्थं तयोः प्रहतयोगेन्दोर्द्वौ वीरौ
क्रुद्धौ खमुष्टिभिरयः शरीरपिष्टाम् ॥”
वादितम् । यथा, रघुः । १८ । १४ ।
“स स्वयं प्रहतपुष्करः कृतौ
लोलमाल्यबलयो हरन् मनः ।
नर्तकीरभिनयातिलङ्घिनोः
पाश्वर्षतिषु गुरुष्वलज्जयत् ॥”)
प्रहनेमिः, पुं, (यहाणां नेमिरिव । निपातनात्
अस्य प्रः ।) चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यहनेमिरिति वा पाठः ॥)
प्रहरः, पुं, (प्रक्रियते उक्तादिरस्मिन्निति । प्र +
हृ + घः । अण् वा ।) वासरस्याष्टभागेक-
भागः । पहर इति हिन्दीभाषा । तत्पथ्यायः ।

यामः २ । इत्यमरः । १ । ४ । ६ ॥ (यथा,
कथासरित्सागरे । ४ । ३७ ।
“सङ्केतकं द्वितीयेऽस्मिन् प्रहरे पथ्यकल्पितम्”)
प्रहरकुटवी, स्त्री, (प्रहरस्य कुटवी कुटुम्बिनीव)
कुटुम्बिनीचतुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रहरणं, क्लौ, (प्रक्रियतेनेनेति । प्र + हृ +
करणे ल्युट् ।) अस्तम् । इत्यमरः । २ । ८ । ८२ ॥
(यथा, महाभारते । १२ । १६६ । २ ।
“धनुः प्रहरणं श्रेष्ठमतोवात्र पितामह ॥”)
कर्णारिः । इति तट्टोका सारसुन्दरी ॥ (यथा,
भागवते । ४ । २६ । २ ।
“पञ्चप्रहरणं सप्तवर्णं पञ्चविक्रमम् ॥”
प्रक्रियतेऽस्मिन्निति ।) युद्धम् । इति हलायुधः ।
२ । २८८ ॥ (प्र + हृ + भावे ल्युट् ।) प्रहारः ॥
(यथा, महाभारते । ४ । ४ । ७ ।
“यानि प्रहरणे चैव तथैवाग्निषु भारत ॥”)
प्रहरी, [न] चि, यामिकः । प्रहरो धियते
अस्येति प्रहरशब्दादस्तार्थे इन् प्रत्ययेन निष्पन्नः ।
प्रहर्षणः, पुं, (प्रहर्षयतीति । प्र + हृष् + णिच् +
ल्युट् ।) बुध्दशब्दः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हर्ष-
विशिष्टं, हर्षकारके च, त्रि ॥ यथा, महा-
भारते । १ । २७ । ८ ।
“नानापक्षिभूतं रस्यं कद्रुपुत्रप्रहर्षणम् ॥”
प्र + हृष् + भावे ल्युट् । आनन्दे क्लौ ।
यथा, महाभारते । १२ । ३३६ । २५ ।
“अथ व्रतस्यावभृते वायुवाचाशरीरिणी ।
स्निग्धमभौरया वाचा प्रहर्षणकरी विभो !”)
प्रहर्षणी, स्त्री, (प्रहर्षयतीति । प्र + हृष् + णिच् +
ल्युट् ।) डीप् ।) हरिद्रा । इति हारावली ।
त्रयोदशाक्षरपादच्छन्दोभेदः । तस्या लक्षणं
यथा । छन्दोमञ्जर्याम् । “त्राशाभिर्मनजरगा
प्रहर्षणीयम् ।” तस्या उदाहरणं यथा,—
“गोपीनामधरसुधारसस्य पाने-
रुसुङ्गस्तनकलसोपगृह्णैव ।
आश्चर्यरपि रतिविभ्रमेर्मरारिः
संसारे मतिरभवत् प्रहर्षणीह ॥”
प्रहसनं, क्लौ, (प्र + हृस् + भावे ल्युट् ।) प्रहासः ।
(प्रहसते नेन वा । प्र + हृस् + आधारे
करणे दा ल्युट् ।) रूपकभेदः । परिहासः ।
इति मेदिनी । ने, १८० ॥ आक्षेपः । इति
हेमचन्द्रः ॥ रूपकभेदस्य लक्षणं यथा,—
“भाणवत्सन्धिसम्यङ्गलास्याङ्गं द्वैर्विनिर्मिते ।
भवेत् प्रहसने वृत्तं निन्द्यानां कविकल्पितम् ॥
तत्र नारभटीनापि विस्मयकप्रवेशकौ ।
अङ्गी हास्यरसस्तत्र बोध्यङ्गानां स्थितिर्न वा ॥
तपस्विभगवद्विप्रप्रभृतिष्वत्र नायकः ।
एको यत्र भवेद्दृष्टो हास्यं तच्छुद्धमुच्यते ॥”
इति साहित्यदर्पणम् ॥
प्रहसन्ती, स्त्री, (प्रहसति प्रकर्षेण विकशतीति ।
प्र + हृस् + शब् + डीप् ।) युष्ठी । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ वासन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रकटाङ्गारधानी च ॥